

Karoliną Juodelytę pakerėjo vargonų didybė

Šv. Kazimiero bažnyčios vargonais grojo jaunosios kartos vargonininkė **Karolina Juodelytė** (22), praėjusiais metais tapusi tarptautinio M.K. Čiurlionio pianistų ir vargonininkų konkurso nugalėtoja.

Deimantė ZAILSKAITĖ

Koncertas iš ciklo „Sakralinės muzikos valandos“ Šv. Kazimiero bažnyčioje buvo vienas iš prizų. Pirmą kartą dalyvavusi tarptautiniame konkurse 22 metų vargonininkė ne tik laimėjo pirmąją premiją, bet ir susizėrė specialiuosius prizus.

Vilnietės K. Juodelytės kelias į muzikos pasaulį prasidėjo nuo Nacionalinės M.K. Čiurlionio menų mokyklos: „Norėjosi groti koku nors nauju instrumentu. Kadangi fortepionas yra privalomas, visą laiką norėjosi dar kuo nors kitu groti. Ir kitados mama pasiūlė pabandyti vargonus. Kažkaip buvo fakultatyvas M.K. Čiurlionio menų mokykloje, taip ir pradėjau mokytis groti vargonais. Tik ten stovėdavo maži vargonai, tai nežinojau, patinka jie man ar nepatinka. Kai pirmą kartą prisiliečiau prie tų mažųjų klasės vargonų, tai tikrai nebuvo pakylėjimo. Man pasakė: grotk ir rankomis, ir kojomis. Viskas man galvoje susimaišė ir svarsčiau, kaip tai įmanoma. Bet kai mane pirmą kartą nusivedė prie didelių Katedros vargonų, tą jų didybę tiesiog sužavėjo. Tada pasakiau: uždarykite mane kad ir nakčiai bažnyčioje, kad galėčiau groti, groti ir groti. Toks geras jausmas buvo apėmęs. Ir dabar

■ Šv. Kazimiero bažnyčios vargonus Karolina Juodelytė vadina mėgstamiausiais iš visų Lietuvoje

toks pats jausmas yra išlikęs, nes mes kaip ir nelepunami vargonais - visą laiką treniruojamės grodami mažaisiais ir tik prieš koncertą prieiname prie didelių“.

Karolina nesutinka, kad vargonai daugiau yra vyriškas instrumentas: „Anksčiau taip - tai buvo daugiau vyriška specialybė, bet prieš kokius šimtą ar daugiau metų. Dabar viskas yra atvirkščiai - studijuoja daugiausia merginos, ypač Lietuvoje, yra pas mus ir keli vyrukai“. Kadangi Karolina yra aukštaūgė - net 180 cm, dažniau ją gali palaikyti manekene, o ne vargonininke. „Bet iš tikrųjų ūgis ir vargonams praverčia.

Jeigu tie instrumentai tokie koncertiniai - dideli, reikia pasiekti ir tris klaviatūras, pedalus, tai ūgis kartais labai praverčia“, - šypsosi mergina.

O tai, kad vargonininkas paprastai neturi akistatos su savo klausytojais, padeda ar nelabai? „Dažnai mes apie tai kalbame. Kai kurie vargonininkai sako: jeigu mūsų nematyti, tai kam mums dar gražiai rengtis? Bet, mano nuomone, per koncertą turi parodyti pagarbą žmonėms, todėl reikia pasipuošti ir būti pasitempusiems. Bet būna, kad žmonės tave ir mato. Man gal ir labiau norėtusi, kad žmonės matytų. Kita vertus, gal

per koncertus yra mažiau jaudulio...“ - spėja mergina.

Artimiausi K. Juodelytės koncertai bus Šiauliuose ir Radviliškyje - ten vyks dviejų dienų festivalis „Vargonų legendos“. Paskui mergina ruošis vienam konkursui, o vėliau jos lauks magistro studijos Vokietijoje. „Jos prasidės nuo spalio, bet žadu likti Lietuvoje. Važiuoju į užsienį ne dėl to, kad labai norėčiau, bet kad įgyčiau naujų, visiškai kitokių žinių. Gerai, kad galiu išvažiuoti studijuoti, bet noriu grįžti ir čia pritaikyti įgytas žinias. Šiuo metu aš tikrai galvoju, kad gyvenčiau tik Lietuvoje“, - neabejoja ji.